

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIE'TUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENTI SIBI DOMUM

ET TUETUR NIDUM ALIARUM

XIX. ÉVF. 1918. 3. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 4 korona.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanum nyomda r. t.

VIRO IFSUM, QUEM GEND

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLOHABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

TARTALOM: *Lovich Ilonka*: Az Ecce Homo rózsái. — *Dr. Weber Pál*: Krisztus nyomán. — *Baum Mária*: Uram, te vagy itt? — *Dr. Várhonyi Fidél*: Szent Bertalanról nevezett boldog Anna. — *Zádor József*: A terjesztőnök szerepe az Oltár-egyesületben. — *Eöri János*: Patakyék. — *Horváth Rezső*: Debout, les morts! — Oltár-egyleti élet. — Kimutatás.

A budapesti orsz. közp. Oltár-egyesület irodájában (IX. ker., Üllői-ut 77. szám) kapható:

I. Felnőttek részére:

Örökimádás folyóirat előfizetés egy évre	4.—
„ „ egyes példány	—35
„ „ teljes évi utolsó	4.—
„ „ „ „ régebbi	3.—
Oltár-egyesületi Utmutató	1.80
„ Vezérkönyv kötve...	1.—
„ felvételi füzet...	—06
„ érem ezüstkivitelben	3.—
„ „ alumíniumból	1.20
A budapesti közp. Oltár-egy. félszázados története	1.—
Litánia és áldás (latin szöveggei)...	—06
Az Eucharisztia zenéje. Irta: Járosy D.	2.—

II. Gyermek részére:

Jézusom Örömmöm folyóirat előfizetés egy évre	1.80
„ „ „ egyes példány	—10
Jézusom Örömmöm imakönyv bőrkötés,	
„ „ „ bőrk. aranyv.	7.—
„ „ „ „ vör. vág.	6 —
Kis Örökimádás imakönyv. Irta: dr. Tiefenthaler J.	—80
Fehér Lilium	—10
Euch. Gyerm. Szöv. érem szalag nélkül	—50
„ gyermekeknek szalaggal	—60
„ ifjak és leányoknak szalaggal	—70
Pápai áldás, levelezőlap, darabonként	—04
„ „ „ 100 db	3.—

Egyetlen keresztlény család asztaláról se hiányozhatik Reiner Irma könyve. Címe: Szent Zita. Ő Császári és Királyi Felségének, Zita királynénak ajánlva. A könyvből két kiadás van és rendelhető a pénz előleges beküldése mellett a Központi Oltár-egyesületnél. Ára helyben 4, illetve 1.50 K, vidékre 4.15, illetve 1.65 K.

OBERBAUER A. UTÓDA

BUDAPEST, IV. kerület, Váci-utca 41. szám

a legjobb hírnévnek örvendő és legrégebb
egyházi szerek, ruhák, zászlók stb. gyára.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. Telefon 167—34.

Az *Ecce Homo* rózsái.

A zárdatemplom hófehér falánál
 Az *Ecce Homo* oly szeliden áll —
 És lábainál egy csokorba kötve
 Egymásba hajló sok-sok rózsaszál.

Élébe hullok szótlan, bús imában
 S hogy Jézusomra fölnézek megint,
 Látom: a csokron minden kis kehelyben
 Reggeli harmat gyémántcseppje ring.

S egy sejtő érzés száll be bús szívembe...
 Hogy amikor eljő a csendes este
 És mindent, mindent ólomszínre festve
 Beszáll az árnyék... nincs bent senki, semmi,
 De künn a lárma nem tud megpihenni
 S nagy harsogása zúg a bösz világnak,
 Mely Istenét gúnyolva nevefi,
 Olyankor a rózsákra hullanak
 Az *Ecce Homo* szeme könnyei...

Lovich Ilonka.

Krisztus nyomán.

Krisztus után 69-ben, amikor a pogány világ metropolisa, a kaptoliumi Jupiter templom a tűz martaléka lett, Tacitus, a híres római történész nemcsak hazafias, de vallásos fájdalommal is ezt a legszégyenteljesebb és a legfájóbb ténynek nevezi, ami a római államot valaha érte.

Egy évvel később, midőn egy római katona a jeruzsálemi templomba rözsét dob, melytől a templomban tűz támad és a végén maga a templom is porrá ég, — az igaz Istennek ó-szövetségi szentélye szintén hamuvá lett. S midőn ezzel az Ó-Szövetségnek esti csillaga megjelent a horizont fölött, az Ó-Szövetségnek a talaján már ott állott az új Jeruzsálem, Krisztusnak országa.

Ennek az új országnak követői: az apostolok akkoron már mindenfelé az egész világon hirdették a fölfeszített, de halottaiból dicsőségesen föltámadott Jézus Krisztust, — hirdették, hogy nincs másban üdvösség, mely az embernek adatott, mint Jézus Krisztusban. Jézus Krisztus a legnagyobb reveláció, a legszentebb kinyilatkoztatás a történelemben. Csodálkozunk és ámulunk a Cyrusok és Nagy Sándorok világhódító uralmán, de már rég nincsenek: nevük és országuk elmúlt, akárcsak egy nagy tengerhullám, fölemelkedett és összeomlott. Amit tettek, arról már csak a történelem lapjai beszélnek. Mily más, mennyire más Jézus Krisztus, olyan nagy a különbség, hogy méltatlanság velük párhuzamba állítani. Ha mégis párhuzamot vonunk, tesszük saját emberi gyengességünk mélységes tudatában, hogy annál jobban lássuk Megváltónk isteni nagyságát, az emberi és történeti keretekből magasan kiemelkedő fölségét. A mi Megváltónk nemcsak a múlté, a történelemé, Ő él a közvetlen jelenben is: ugyanazzal a hatással, ugyanazzal a hódítással, ugyanazzal az erővel. Ebben az értelemben mondja szent Pál is: «Jézus Krisztus ugyanaz tegnap és ma és mindörökké». Nemcsak a múltban, ma is győzedelmesen uralkodik a lelkek fölött.

Lehetnek emberek, kik őt prófétának, Illésnek, Jeremiásnak tartják, mint az apostolok mondák Krisztusnak, midőn megkérdezte őket, kinek tartják őt az emberek. Lehetnek egyesek, akik úgy vélekednek. De míg a próféták a múlté, addig Jézus Krisztus az örök jelené. Jöhetnek háborúk, világkatasztrófák, melyek trónokat döntenek le, országokat darabolnak fel, népeket temetnek el, de egy ország nem fog elmúlni, Krisztusnak országa, Krisztusnak uralma a lelkekben, szívekben. Mindig igaz marad Péter apostol hitvallása: «Te vagy Krisztus, az élő Istennek fia». Ő az, akiben teljesedésbe mentek az Ó-Szövetség jövendölései, Ő az, aki Dávid királyi székén országolni fog mindörökké és uralmának nem lesz vége.

Ezen hitünknek erős támasza maga az Oltáriszentség. Nem úgy van ott jelen Jézus Krisztus, mint az Ó-Szövetségben volt a szentek szentjében: sokkal közelebb. Nem is oly távol, mint a tűzes felhőoszlop, mely a zsidókat a pusztában vezette, hanem sokkal közelebb. Olyan közel, hogy szorosabb, bensőségesebb közelséget elképzelni sem lehet. Itt megnyilatkozott az Istennek nemcsak mindenhatósága, de minden képzeletet, minden érzelmet és vonzódást felülmúló nagy szeretete. Az Ó-Szövetség a félelem hangján beszél a «Seregek Uráról»; az Új Szövetség a bizalom érzelmeivel ismételteti szent Jánosnak szavait: «és mi hittünk a szeretetnek». Igaz, hogy szoros a kapcsolat az Ó- és Új-Szövetség között; nem állnak ellentétben, ellenkezőleg az Ó-Szövetségen épül fel az Új-Szövetség, azzal a nagy különbséggel, hogy ami abban jelezve van, az már a valóságban áll előttünk az Új-Szövetségben. Az Ó-Szövetség az, ami a gyümölcsfának a tavasz és a nyár: *folytonos előkészítés*, míg az Új Szövetség az ős, vagyis ami eddig virág volt, itt már gyümölcs, fogható, eleven valóság. Az Ó-Szövetség beszél az eljövendő Megváltóról, szebbnél-szebb virágos képekben mutatja őt be, — az Új-Szövetségben már nincs kép, hanem valóság, élet, Messiás, Üdvözítő, Szabadító, Jézus Krisztus.

Az Új-Szövetség a négyezredes advent várakozásának beteljesedése. Várták őt mint királyt, mint tanítót, mint főpapot; Krisztusban mindahármat feltaláljuk. Mint főpap hozta meg szeretetének legnagyobb és valóságos megnyilatkozását: az Oltáriszentséget, hogy főpapunk, tanítónk, királyunk legyen. Ámbár csend és magány és látszólagos tehetetlenség veszi Őt körül, de királya Ő a lelkeknek, érzik ezt azok, kik uralmát elismerik, tanítója Ő az embereknek, tudják ezt azok, kik hozzá iskolába: az Ő szentélyébe járnak, főpapja Ő a híveknek, tapasztalják ezt azok, kik áldozati oltárához gyakran odatérdelnek. Akik mindezt vallják és elfogadják, azok jó úton vannak.

Kövessük mi is nagy lélekkel ezen az úton a mi Üdvözítőnket. Ehhez elsősorban is *hit* kell, mely tud megalázkodni, de bizakodni is, mely tudja azt, hogy amikor Jézus Krisztus előtt áll, akkor nincs dolga görög mithológiával, de buddhista megtestesüléssel sem, hanem a Végtelen, a Fölséges alázatos leereszkedésével és kimondhatatlan nagy szeretetével. Amikor Jézus Krisztussal szemben vagyok, nemcsak azt érzem amit Mózes az égő csipkebokor előtt, hanem meg tudom fogni szent János szavainak értelmét is: «Betelt az idő és elközelgetett Isten országa.» Jézus Krisztussal, az Oltáriszentséggel eljött az Isten országa, mely nem visel kalandos háborúkat, hanem megnyugtatja a békétlenségek között szerte bolyongó lelkeket, — mely nem nyújt földi kincseket és földi hatalmat, de készít számunkra mennyei jutalmat, — mely oly kilátást,

nyit, hogy azt szerencsétlenségek, háborúk, csapások nem érinthetik, csak megerősíthetik és amelyet temetők sírhantjai nem szegélyeznek. S mindez oly erősséget nyújt, melyet nélkülözések, nyomorúságok, katasztrófák nem befolyásolhatnak. Nézzük csak meg: nem viselik-e el nagy lélekkel az élet keserveit, terheit azok, akik ebbe a Krisztus-országba belekapcsolódtak hittel, bizalommal, szeretettel? És vajjon nem azok emelkednek-e felül kísértéseken, akik az Úr oltáráról táplálkoznak? — Aki az Úr Jézussal él, királyi lélek lesz, mert tud győzedelmeskedni azon, ami a legnehezebb: «a szemek kívánságán, a test kívánságán és az élet kevélységén». Ez uralkodás: nem gránátok és puskák erejével, hanem Krisztus kegyelmével. Az előbbi pusztít értékeket, kincseket is, ez utóbbi tartalmat ad erőben, küzdelemben, kitartásban.

Ne ingadozzunk tehát, hogy milyen lélekkel lépünk Krisztus nyomába. Elég tudnunk, hogy az Úr akarja, óhajtja, hogy őt kövessük. Pétert, Andrászt, Mátét és a többieket is meghívta, hogy: *kövess engem* és ők nem boncolgatták a kérdést, hogy hogyan, miképen, hanem tétovázás nélkül, határozottsággal követték a Mestert. Követték, mert tudták, hogy az ő útja királyi út, melyen haladva királyi lélekke alakul át az ember. Kövessük mi is és királyi lesz: vagyis nemes, előkelő, jellemes, határozott gondolkozásunk, érzésünk, lelkületünk.

Dr. Wéber Pál

URAM, TE VAGY ITT!

Ki életemre most úgy ráhajoltál,
Mint kis fűszálra dúslevelű lomb,
Szívem fölé oly fényes sugárt vontál
Mint örök nap sűrű lángja ont,
Te, ki lelkembe új lelket leheltél
S kitépted annak vadvirágait,
Uram, te vagy itt?

Ki jövel, mikor panaszt sirt az ajkam
S a könnyek völgyét én is áztatám
S míg lépéseim bús avarra tértek
A Te árnyékod hullongott le rám;
Ki, megvigasztaltál engem — porszemem —
Te, ki bírod a föld országait,
Uram, te vagy itt?

Ki megsejtéd az alvó fényesugárt
S bár kicsiny volt és hűnyő a parázs,
Lefűjtál róla minden bús hamut
S lángot ébresztél, — fehér lobbanást. —
Te, ki a porszemben kincseket találtál,
A Feléd vágyók drágaságait,
Uram, te vagy itt?

Uram, érzem már áldó két kezéd,
Amint az én két bús kezemhez ér,
Fejem felett kigyulnak csillagok
S az út előttem tiszta hófehér,
Hűséges szívem mély alázatával
Kibontom imám szálló szárnyait...
Uram, te vagy itt!

Baum Mária.

Szent Bertalanról nevezett boldog Anna.

(1549—1626.)

A MAGYAR kármeliták fényes ünnepek keretében ülték meg az elmúlt év utolsó negyedében boldog Anna sarutlan kármelita apáca boldoggáavatási ünnepét. XV. Benedek pápa őszentsége ugyanis 1917. máj. 6-án boldognak nyilvánította szent Teréziának titkárnőjét, szent Bertalanról nevezett Annát. Az Egyháznak és a kármelita rendnek ezen örömeiben mi is osztozni akarunk, boldog Anna erényein mi is akarunk épülni, az ő közbenjárását mi is akarjuk érezni s azért kissé helepillant-hatunk az ő földi és másvilági életébe.

A nagy szentek hazájában, spanyol földön ringott boldogunknak bölcsője. 1549-ben született Almendral nevű városkában, Avila közelében. Az Isten igazán vallásos szülőkkel áldotta meg, akik nemcsak vasár- és ünnepnapokon, hanem hétköznapiakon is résztvettek a legszentebb áldozat bemutatásán, a szent misén; a szegényekben Krisztust nézték s azért könyörületesek voltak irántuk. A szülői szeretet melegét azonban nem élvezhette sokáig Anna, mert még tíz éves korában árván hagyták. Most azután szomorú napokra virradt. Testvérei nyájuk őrzését bízták reá. Ez még nem jelentett volna sokat, ha nem járult volna hozzá az ő mostoha bánásmódjuk. De az Isten vele volt. A szenvedés napjai az Ég felé irányították szívét és gondolatait.

Mikor idősebb lett, testvérei mindenáron házasesetre akarták kényszeríteni, az Isten Lelke azonban megértette vele, hogy dicsőbb dolog a szüzesség. Bár sorsa most ezen ellenállása miatt még nehezebbé vált, szilárdan kitartott szándéka mellett. Végre megkapta állhatatosságának jutalmát: felvették az avilai kármelita apácázárdába, ahol a próbaév után 1569-ben fogadalmat tehetett és a Szent Bertalanról nevezett Anna nevet kapta.

Mikor b. Anna megkezdte a szerzeteséletet, az avilai zárdá élén a szeráflelkű szűz, szent Teréz állott. Mivel írni-olvasni nem tudott, azért eleinte a kapusnői lisztet ruházta rá a perjeinő, t. i. szent Teréz. Ez a szent főnöknő csakhamar észrevette, hogy Anna nővérben milyen kincset kapott zárdája és rendje. B. Anna az ő szentsége miatt igen vonzódott szent Terézhez s ez viszont igen megszerette az alázatos és minden szolgálatra kész Annát. A betegek gondozását is reá bízta, sőt titkárnőjévé tette, magával vitte fontos útjaira. Mivel idővel szinte csodás módon tanult meg írni és olvasni, azért szent Teréz karnővérré szerette volna előléptetni. De a boldognak alázatossága győzött szent Teréz szándékán. Tízennégy évig láthatta és tapasztalhatta Anna szent Teréznek kimagasló

lelki nagyságát, szent életét. Tizennégy évig töltekezhett lelke szent Teréz szellemével, az ő lelkesedésével az Isten ügyei iránt, az ő bámulatos szeretetével isteni Jegyese iránt és hősiességével az önmegtagadás terén. Mikor szent Teréz Albában súlyosan megbetegedett, ő ápolhatta és ő állott mellette, mikor szent Teréz lelke kiröppent a test bőrtönéből a megdicsőültek hazájába. Nem csodálhatjuk ezek után, hogy szent Teréz az égből is érezte vele különös hatalmát.

1582-ben, szent Teréz halála után b. Anna visszakerült az avilai zár-dába portásnőnek. 1583-ban Madridban találjuk, ahol a szigorított karmelita apácák időközben letelepedtek s ahol szent Teréz szellemének meghonosítására senki sem ígérkezett alkalmasabbnak nálánál. Feladatát fényesen oldotta meg. Mikor kilenc év múlva elkerült onnét, a legigazibb szerzetesfegyelem őre volt a kolostor.

Néhány év múlva Franciaországban találjuk, ahol Párisban, Pontoiseban, majd Toursban alapított kolostort. Párisban felcserélte a fehér fátlyolt a karnővérekével, mert igen sürgették az egyházi előljárásnál is. Miután szent életével sok jót tett francia földön, Német-Alföldre hívta őt az Isten. 1611-ben Bergenben, majd Antwerpenben találjuk. Itt már nyugodtan tölthette életének hátralevő részét. Tizennégy évig épülhetek erényes életén az antwerpeni kolostor lakói. A mennyei hazába 1626. jún. 7-én szőlította át a dicsőség Királya.

Sok csodás dolgot találunk B. Anna életében. Például imával két ízben is megszabadította Antwerpent az ellenség támadásától, amiért a nép «Antwerpen szabadítója» címmel tisztelte meg. De mi nem ezeket a csodás dolgokat akarjuk b. Annán nézni, hanem azon erényeit, amelyeket mi is utánozhatunk. Ide tartozik az ő nagy *alázatossága*. Élete nagy részén át perjelnö volt. Hogy mikép töltötte be ezt a tisztet, arról alattvalói így nyilatkoznak: «Ugy látszik, tisztelendő anyánk elfelejtette, hogy perjelnök s parancsolhat is nekünk». Ha valami csapással sújtotta az Isten zárdáját vagy a megfelelő országot, így kiáltott fel: «Ó mily nagyok az én bűneim, hogy az Úr így látogat!»

Nagy fokban gyakorolta az *önmegtagadás* és a *türelem* erényét. Még rendbelépése előtt is gyakrabban ostromozta magát s vezeklő ruhát hordott. A kármelita rendben maga a rendi élet is nagy önmegtagadás. De ő nem elégedett meg ezzel, még többet tett. Életébe gyakran ürmöt kevert. A betegek között igen szívesen időzött. Naponként csak 3—4 óra hosszat aludt, sőt néha még ezt is megrövidítette. Az élet kellemtelenségeit minden zúgolódás nélkül tűrte. De ennél is nagyobb lelki erőt tanúsított a lelki elhagyatottság idején. Ilyenkor sohasem veszítette

el bizalmát, bár még annyira elhagyatottnak érezte is magát, szent Teréz példájával bátorította és erősítette lelkét.

Felebaráti szeretetével is ragyogó példakép számunkra. Már kis korában is nagy részvétet tanusított a szegények iránt s szüleinek engedélyével nagy örömmel osztott nekik alamizsnát. A kolostorban mindenkinek mindene lett. Ha szomorúság bántott valakit, vigasztalására sietett; a betegeket igazi gyengéd gondnal és szeretettel ápolta. Mások hibáit igyekezett mentetgetni. Sokszor segített a konyhában a dolgozó nővéreknek. Elsősorban azonban felebarátjának lelki üdvössége érdekelte. Ezért kész volt még életét is feláldozni. Sokat imádkozott, vezekelt a bűnösök megtéréséért. Nagyobb szomorúság nem érhetette, mint egy-egy bűnös szomorú halála, de szívének öröme és boldogsága nem ismert határt, mikor egy-egy bűnös megtéréséről értesült.

Mint szerzetesnő hűségesen megtartotta *hármasság fogadalmát*, t. i. az örökös szegénységet, tisztaságot és engedelmisséget. Mindezen erények forrása az ő mélységes Isten-szeretétében keresendő, mert csak az a lélek tudja az erényeket megérteni és megkedvelni, aki a végtelenül szent és tökéletes Istennel benső egységben él. Az Isten szeretetének első gyümölcse a bűnnek kerülése. B. Anna már 7 éves korában úgy félt a bűntől, hogy inkább bármit elszenvedett volna, minthogy vétekekkel forduljon az Isten ellen. A zárdai életben megtalálta azt, ami után vágyódott, teljesen Istennek élhetett. Mindent Istenért végzett, majdnem mindig az Istenre gondolt. Ezért tudott oly összeszedettséggel és oly áhítattal imádkozni, hogy mind csodálták őt.

Imádságos lelke főképp a *legméltóságosabb Oltáriszentség* imádságában találta legnagyobb örömét. Kimondhatatlan vigasztalást érzett, mikor az Oltáriszentségben magával az élő Istennel, minden, szentek gyönyörűségével társaloghatott. Ha valami nagy dolgot akart a jó Istennél elérni, a szentséghez elé borult s minél nagyobb dolgot kért, annál tovább időzött ott. Mindennap áldozott. Ez a tény legjobban bizonyítja, mennyire szerethette az Oltáriszentséget. Alattvalóinál is szívesen látta, ha gyakran egyesülnek az igazi lelki Kenyérrel.

Ime a portásnőből szentté lett apáca élete. Bárki vagy, bármily alacsony sorsban élsz, naggyá, szentté lehetsz, ha követed b. Anna erényeit, de főképp az ő szeretetét a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt. (Budapest).

Várkonyi Fidél dr.,
S. O. Cist.

A terjesztőnök szerepe az oltáregyesületben.

Menjetek és tanítsatok! Terjesszétek híremet és dicsőségemet!

Krisztus szava volt ez apostolaihoz. De visszhangzott e szózat ama gyengédlelkű nők szívében is, akik Mária és Márta, bűnbánó Magdolna alakjában szolgálták az Urat életében s a sírhoz siető jámbor asszonyok személyében halála után sem hagyták el.

E fejedelmi lelkületű nők nemzedéke nagyszerű történelmet csinált a női nemnek dicsőségére a századok és évezredek folyása közben. *S utódaik ma is élnek: az oltáregyesületi terjesztőnök képében.*

A nagy üldözés vérzivataráiban, ahol sebet vágott a Krisztus-gyűlölet pogány pallosa, megjelentek a Krisztus-szeretet gyengéd apostolai a vigasztalás, a részvét és megértés édes szavaival, az élő hit irgalmas-ságcsелеkedeteivel s gyógyíftgatták a sajtó sziveket és lelkeket, ahogy isteni Mesterüktől tanulták.

A terjesztőnök ez öszsülei a diakonisszák voltak. Ha az apostolok az isteni igazságok ienséges magasaiban merészen szárnyaló sasok, úgy ők a Szent Szív szeretetétől forró égőveknek tavaszt csevegő fecskéi voltak. Virágillat, napsugár, égi szeretet volt elemük. Elnőknőjük, királynőjük, példaképük: az istenanya Mária!

Nem csoda, ha királynő is volt közöttük. Szent Ilona, a halhatatlan emlékű N. Konstantin római császárnak édes anyja remekművű templomot épített a szent sír fölé. De ki tudná megmondani, nem szentebb templomot emelt-e akkor, mikor császári fiának szívet alakította át Krisztus szentélyévé. Habsburgházi királyainkat még ma is abban a palástban koronázzák, melyet mint ékes miseruhát Gizella királyné, első szent királyunk hitvese készített.

E királyi hölgyeknek unokáik az oltáregyesületi terjesztőnök! Ők azok a kevés választottak a sok hivatalos közül. Vezérhelyen állanak a hívek táborában; példájuk és szavuk után százan indulnak. Közelfekvő példa erre a budapest—kőbányai oltáregyesület terjesztőnöinek működése.

Az apostoli szám szerint tizenketten vannak egy főterjesztőnök vezetése mellett. Működésüket a helyi igazgatón kívül irányítja a tisztikar, amely a kerület előkelő és buzgó hölgykoszorújából áll, akiket bizalmukkal maguk a terjesztőnök tüntettek ki megválasztásukkal és szeretetükkel. Az egész szervezet tevékenysége a kerületi plebános s a magyarországi budapesti központi oltáregyesület ügyvezető igazgatójának magas védnöksége s atyai gondnoksága alatt áll.

Az egyesület tagjai csoportokra osztva egy-egy terjesztőnök gondjaira vannak bízva. A terjesztőnök tagjaikról erre a célra az egyesület

pecsétjével hitelesített könyvecskében jegyzeteket vezetnek, melyekről a helyi terjesztőnői gyűléseken beszámolnak. A terjesztők tagjaikat havonként, illetőleg azok lelki, sőt testi szükségleteik szerint sűrűbben, vagy ritkábban meglátogatják. Örömeikben osztoznak, bánatukból részt kérnek, tanácsaikkal támogatják, sőt orvost hozatnak, a gyógyszerárakban eljárnak s végül, mivel az oltáregyesülettel rokon Jézus szt. Szíve Társulat betegsegélyző pénztára rendelkezésükre áll, anyagi támogatásban is részesíthetik. Egy év alatt e segélyezés 522 koronát tett már ki.

E látogatások alkalmával szívárognak le a terjesztőnői gyűlések s a terjesztőknek az igazgatóval folytatott külön megbeszélései és irányításai a tagok közé, akik így — bár közvetve — de a legszorosabb összeköttetésben állanak igazgatójukkal. Nem csoda, ha a legtestvéribb és a legtisztább szeretettől áthatott vonatkozások fejlődnek ki az egyesület belső életében. Erről tanuskodnak azok a meleghangú levelek, amelyekben a tagok terjesztőnőiket hálás ragaszkodásukról biztosítják.

A terjesztőknek igen előkelő szerep jut a tagok szellemi életének irányításában is az egyesületi könyvtár segélyével. Hetenként kétszer működik a könyvtár nagyfokú látogatottság mellett. 360 drb műből álló szerény kerete elég arra, hogy a terjesztőknek alkalmuk legyen tagjaik kezébe adni a kath. sajtó termékeit, lelkükben érdeklődést ébreszteni a kath. irodalom rejtett kincsei iránt, amit fáradhatatlan buzgósággal végre is hajtanak. Ezt bizonyítja, hogy 6 hónap alatt 1400 esetben fordultak meg a könyvek a tagok kezében.

De a könyvtári órákat használják fel a tagok igazgatójukkal való személyes érintkezésre s nem ritkán a nagy könyvtárforgalmat még nagyobb gyónatószékhelyforgalom váltja fel.

Ami az eucharisztikus életet illeti, havonként testületileg végzik a tagok szt. gyónásait és áldozásait, ami mellett a heti gyónások és napi áldozások szent szokása is szépen virágzik. Minden hó első vasárnapján közös szentségimádást tart az egyesület, ami d. u. szent beszéddel és könyörgéssel végződik a hívek nagyszámú részvétele mellett. Utána önkéntes, ismerkedő összejövetelt tartanak a tagok a templom tágas, kápolnaszerű sekrestyéjében. Ekkor iratják be új tagjaikat s intézik el kicsi és nagy társulati ügyeiket a terjesztők élénk részvétele mellett.

A tagoknak jelvényük is van fehér, a terjesztőknek kék szalagon. Testületi felvonulásoknál: esküvő, temetés, főképen körmenetek alkalmával a terjesztők végzik az összehívás és rendezés nehéz feladatát.

A testületi egység és testvéri összetartás kifejezésére a tagok szükségét látták egy egyesületi zászló létesítésének. Példátlan áldozatkészséggel rövid idő alatt együtt voltak a fillérek s a budapesti Örökimádás-zárda egy évi szakadatlan munka után elkészítette nehéz aranyhímmzéssel

az egyesületnek remekművű zászlóját, mely oltáregyesületünknek örök büszkesége lesz mindenkoron. Így a kőbányai oltáregyesület a szentségi Jézus kegyelem szálain kívül egyesületi zászlójának selyem- és arany-szálaival is egybefűzi buzgó tagjait.

A kőbányai oltáregyesület megértve a kor hívó szózatát, erejének tudatában számottevő áldozatra határozta el magát elesett hőseink árván maradt gyermekei érdekében. Az elmúlt év szept. 30-án oly lélekemelő sikeres ünnepélyt rendezett a szent céljára tagok és terjesztők végletekig menő buzgólkodása mellett, ami tiszteltté és ismertté tette az egyesület nevét a legszélesebb és legmagasabb körökben egyaránt.

Míg az élet viharzó hullámai között az igazgyöngyöknek oly fűzérkoszorúja terem, mint a terjesztői lelkek, nincs okunk kétségbe-esni, dühöngjön bár a gonosz e világ felett és korbácsolja fel az élet minden keservének tengerét.

Zádor József.

«Lisieuxi Teréz nővér élete.»

Önéletrajza és levelei. Sok fényképfőlvétellel. Francia eredetiből fordította Pokorny Margit. A «Szent Család» havi folyóirat kiadása. Győr, Kármelita-rendház. Ára 7 korona.

Lisieuxi Teréz, családi néven Martin Maria Franciska Teréz, született Aleçonban 1873 január 2-án. Tizenöt éves korában, 1888 április 9-én lépett a lisieuxi kármelita apácák közé. Rövid kilenc év és néhány hónap alatt gyermeki szép lelkületével és nagy szeretetével sasként emelkedett az életszentségre. Meghalt a szentek boldogságával ifjúságának hajnalán, 1879 szeptember 30-án. Boldog halála óta szinte pazar bőkezűséggel hullatja az imameghallgatások és csodák rózsasöit, amint még életében oly igen szépen mondta:

— Az égben sem maradok tétlen, ott is az Egyházért s a lelkekért óhajtok munkálkodni. Halálom után rózsasöit hullatok. Egembe térek, hogy jót tehessek a földön. Az ő rózsasöit leveleit és önéletrajzát ki ne szeretné olvasni?

A díszes kiállítású könyv az Élet-nyomda nagyszerűségét dicséri.

A könyv címlapját Márton Lajos festőművész szép és kedves rajza ékesíti.

III.

— Mondd csak anyukám, van sejtelméd arról, hogy mi akar lenni a Jani? Én nem értem ezt a fiút, még célzást sem tesz a terveire vonatkozólag. Amily sokat írt máskor, a leveleiben önmagáról, most ép oly keveset, majdnem semmit. Vagy talán csak a nekem küldött írásaiban oly diszkrét?

— Nem, lányom, nem ír nekem sem erről. Különben tudhatod magad is, hiszen, te kópé, te olvasod el először még az én leveleimet is, amiket tőle kapok.

— Vagy talán nincsenek is tervei! Haragszom rá a gyámoltalanságáért — mondotta Tuki kedvetlenül. — Én lennék csak az ő helyzetében, egész nap arról gondolkoznék, hogyan lehet egy szép pályát kezdeni.

— Na iszen, nem is volnék ám kíváncsi a te érettségidre akkor. Mialatt a levegőben építenél várakat, az igazi alapról, a tanulásról megfeledkeznél. De a Jani, tudom biztosan, most e szent percben is tanul, hogy örömemet, amit utolsó bizonyítványaival szerzett nekem, teljessé tegye most utóljára, ahogy bucsut mond a gimnáziumnak. Szegény kis Janim, mennyit kell neki most fáradni!

— Ó anyukám, csak ne érzékenykedj annyira. Ugy beszélsz, mintha én meg csak a napot lopnám. Azt hiszem, ezt a téstát ni itten legalább is volt olyan nehéz meggyúrni, mint neki tudom is én micsoda históriát megtanulni. Különben ne féltsd annyira, talál az magának szórakozást meg egy kis felüdülést, ha pálya után nem igen keresgél is — mondotta Tuki a «szórakozás» szót úgy hangsúlyozva, mint azok szokták e szót gúnyosan és célozgatva kiejteni, akik már tavaly óta magukat «nagy lányoknak» tartják. Egyébként meg én is elvégeztem a polgárit — tanárnők nélkül. Pardon anyukám, te voltál az én tanárnóm — és meg-

simogatta Tuki az anyuka arcát, olyan kedvesen, ahogyan azt csak a Tuki tudta. Ebben ő művész volt, de a lehető legőszintébb művész.

— Te, mit készítsünk neki mire hazajön. Te tudod, jobban, mint én — mondta anyuka a bókot jutalmul a kedveskedésért — ugy-e jobban mint én, hogy mi a kedvenc fogása.

— Igen, kacsát fogunk neki sütni; legalább vissza emlékszik majd azokra a «kacsákra», amiket kis gimnázista korában fogott s amikre nem igen akar már visszaemlékezni.

— Megtiltom, Tuki, hogy ilyent még csak említs is előtte. Csak nem akarod zavarni a boldogságát?

— Nem, nem! Azt fogom neki mondani: Janikám, ugy-e most olyan boldog vagy, mint a kacska a vízben. Az iskolában úgy sem kaesáztál be, legalább most kacsázz be alaposan.

— Látszik, hogy kinek van jó dolga. Ráérsz ilyen hiábavalóságokat beszélni s van kedved ilyen haszontalan tréfákon jártatni az eszedet. Tégy a tűzre, jobb lesz.

— Igeniss, rrögtön. De a kacsát én fogom ám elkészíteni.

— Bánom is én! Kíváncsi leszek, hogyan fog sikerülni a legelső.

— Anyukám — és Tuki megveregette a saját vállát — le fogok érettségizni a kacsasütésből.

Igy ment ez nap-nap után. Anya és leánya hol az asztalnál, hol a sétákon, hol a konyhán évdtek, vitatkoztak egymással; a beszédük tárgya legtöbbször a Jani volt. Eldönteni e viták alapján még a leggyakorlottabb pszihologus sem tudta volna, hogy melyikük szereti jobban a Janit. Legfőljebb annyit jegyzett volna meg, hogy a mama úgy szereti, ahogyan egy anya szeretheti a fiát, a Tuki meg úgy, ahogyan egy nővér a bátyját. Soha ily izgatottan, ily kíváncsian nem várták a Janit s viszont Janit sem érte akkora boldogság egyik vakáció első napján sem, mint amekkorára most joggal számíthatott. Úgy még nem volt soha rendbehozva a ház, mint most, a cseléd még nem kapott soha olyan fontos parancsokat, mint most; a Jani asztalán még soha nem voltak oly szép vázákban oly szép csokrok, mint most; a mama sem volt soha oly bőbeszédű, mint most; és a Tuki sem volt soha olyan szép, mint akkor azon az estén, mikor Jani elé tálalta a magakészítette kacsasültet. És a Janinak sem izlett soha még így a vacsora! Hogyisne! Hiszen a mama és a Tuki biztatták, hogy csak egyék jóízűen; ők simogatták tekintetükkel végig azt a kedves fejet, amely a tudományoktól — mint a Tuki mondogatta — egészen megkomolyodott. A függőlámpa fénye oly különösen világította meg ezuttal a Jani fejét. Gondosan elfésült sima haja félig elnyelte, félig tompán visszatükrözte a fényt, selyemlágyságával igazán méltó volt a Tuki kezének simogatására. Szelid tekintetében a mama a

fia ártatlanságát kereste s kimondhatatlan megnyugvására meg is találta benne. Fürkésző szeme talált ott még gondosan titkolt lelki — küzdelem — nyomokat is; az a sejtése támadt, hogy a Jani a tanuláson kívül alighanem gondolt még másra is, hogy a lánya csintalan vádjai igazak annyiban, hogy a könyvön kívül, a professzor urakon meg a szállásadónénin kívül látott és észrevett másokat is és gondolt másokra is, mikor egyedül volt kis diákszobájában, mikor úgy esténként bezárva belülről az ajtót a könyv mellé ült és önkéntelenül is fölemelte ezt a nemesen formálódott fejét és percekén át egy helyre nézett, vagy a siri csöndben lehunyta a betűtől fáradt kék szeméit s kinyitotta a lelki szeméit...

A Jani ábrándos nézése, a szemének mély tükrözése bizonyosságot tehetett volna a Tukinak arról: hogy egyáltalán nincs igaza akkor, mikor azt állítja, hogy az ő komoly arcú, gyengén mosolygó, apró bajuszkájú kedves bátyja nem gondol a jövőjére és nincsenek tervei és nem számíthatja, hogy hol fog beleállani az élet harcába. Ha látta volna sokszor a bátyját, mint borult néha az aszakra, mint könnyezett olykor, mikor az az első és elkergethetetlen és kipusztíthatatlan gondolata vissza-visszatér, az, amely először a franciskanusok templomában egy szentséges litánia alatt támadt benne s amely nem hagyott neki többé nyugtot, de drágább volt neki minden más gondolatnál és képzelődésnél. Ha a Tuki mindezt tudta volna, nem merte volna gúnyolni a bátyját még meszsziről, a távollétében sem, még szeretetből sem; akkor talán inkább megsajnálta volna és iparkodott volna messzire előreszaladt gondolatait a jövőből a jelenre visszahozni akármicsoda áron is.

Néhány hét alatt a Jani kipihente a fáradalmaival, elfeledte már az érettséginek az izgalmait is, szórakozott is, de azért tulságosan boldognak nem érezte magát. A Tuki érzékeny lelke észrevette ezt és minden kigondolható ötlettel és tréfával igyekezett bátyja kedélyét vidám hangulatba hozni.

És anyuka félrehívta egyszer a Janit:

— Mondd csak, fiam, most már itt van az ideje, milyen pályára gondolsz? Válassz magadnak Isten nevében.

— Anyám, tudom, hogy meglepődsz, ha megmondom, de mégis megmondom. Mint te mondottad: Isten nevében pap akarok lenni.

— Hova gondolsz édes gyermekem?! Tudod, hogy mi az? Gondolkodtál róla csak egyszer is?

— Sokszor is anyukám! Érzem, hogy annak születtem; nem tudok más pályát elképzelni magamnak, ahol úgy beletalálnám magamat a szerepembe, mint a papi pályán. A jó Isten majd megsegít. Ne hidd azt anyukám, hogy én nem tudom, mily óriási dolog az erre vállalkozni.

— Edes Janim, meg fogod bálni, meglásd.

És elhallgatott az anya is, a fia is. Néma csend következett, nyomasztó csend, viharok kezdete, két szerető szív legelső küzdelme, kínos bizonytalanság, hogy kinek kell itt győznie, gyötrő valószínűség, hogy akár melyikük győz itt, a kibékülés csókja csak eljövendő ismeretlen harcoknak legelső csattanása. Az édesanya úgy érezte, hogy legszentebb kötelessége egykönnyen nem engedni; a fia meg azt látta világosan, hogy az anyjának nincs egészen igaza. Az édesanya eddig úgy tudta, hogy a fia teljesen az övé s nincs hatalom e földön, mely elragadhatná tőle; most azonban — úgylátszik — egy földöntúli hatalom követeli tőle. Olyan hangulatban volt, mintha a Jani haldoklani kezdett volna. Reszketett érette, de gondolta: talán még meg lehet menteni, a halálig még négy év van hátra s a természet majd legyűri a halált...

És a Jani kipirult arccal küzdött az édesanyjával. «Anyukám, nem tehetek róla, ha sírsz; Isten nevében pap leszek» — mondta utóljára a Jani. Választ ezuttal többet nem kapott. Megcsókolta anyukának a kezét, az meg az ő arcát forrón, hosszan, kérlelően és a Jani úgy érezte, hogy a leglángjában most sújtott le rá szeretett ellenfele. Majdnem összeroskadt e csapás súlya alatt, majd hogy ki nem szaladt száján a szó: megadom magam. De aki eddig oly gyöngye volt, most hihetetlenül erős, szokatlanul vakmerő, eléggé gyöngéditelen; mintha csak titokban biztatta volna valaki, mintha csak rálehelte volna egy láthatatlan hatalom a szívére, amelytől ez más ritmusra kezdett dobogni; mintha csak új fény vetődött volna a világra ismeretlen forrásból és más színben mutatta volna a dolgokat, de csak a Jani számára. Minderről ő sem tudott volna pontosan számot adni önmagának, de az anyukája még kevésbé értette meg a fiát. Aggodalom és remény, lemondás és ragaszkodás váltakozott szívében s nő létére mégis csak az övé volt az utolsó szó, ha nem mondta is ki:

Majd megjön az esze!

(Folyt. köv.)

A «Jézusom Örömom» képes eucharisztikus gyermekfolyóirat nagy kelendőségét mi sem mutatja inkább, mint az, hogy januári és februári száma második kiadásban, márciusi száma pedig 15.000 példányban hagyta el a sajtót. A márciusi szám tartalma a következő: A kereszti hív. — Lovich Ilonka: Mit csinál a gyermek. (Legenda.) — Blaskó Mária: Testőrök. (Regény.) — Ferkó haditudósítása. — Keltz Malvin: Nagycsütörtöki történet. — Tamási Fanny: A tavasz. — A «Jézusom Örömom» rajzpályázata. — Pesti kalendárium. — Telefon. — A szerkesztőség Budapest, IX., Üllői-út 77. sz. alatt van. A lap ára egy évre: 1.80 K, egyes szám ára: 10 fillér.

OLTÁREGYLETI ÉLET.

«Debout, les morts!»

I. Egy francia hadnagy ajkáról hangzott el e kiáltás: *Debout, les morts!* Keljetek fel halottak! Pericardnak hívták és Pericard e kiáltása révén lett világhíressé. Német gránátosok rohamra mentek Pericard árka ellen. És Pericard kétségbeesve látta, hogy legényei közül alig egy-kettő van életben és a többi sebesült és a többi halott. Pericard ajkáról ekkor egy kétségbeesett kiáltás röppest el: *Debout, les morts!* Keljetek fel halottak! — kiáltotta. És e kiáltás valami varázsütésként hatott a Pericard szakaszának, valamint a szomszédos árokvonalnak életben lévő legényeire és kiugrálva az árokból a túlerőben lévő támadást visszaverték.

Debout, les morts! Valamikor ily hangon szólt az Úr a naimi halotthoz, mondván: *Adolescens! Ifjú, mondom neked, kelj fel!* És ily hangon szólt az Úr a Jairus leányához, mondván: *Leányzó, mondom neked, kelj fel!* És felkelt. És ilyen sírokat rengető hatalmas kiáltás röppest el ajkáról a haldoklásában: *Consummatum est! Beteljesedett!* És lehajtá fejét és kiadá lelkét. És a nap elsötétedett, a föld fölajdult, a sírok kinyíltak és a holtak a sírokból életre támadtak.

Debout, les morts! Valamikor ily hangon szólott az Úr az ő népéhez. A gonoszakhoz, kik holtak akkor is, ha élnek. És jöve egy asszony és a könnyeinek záporával áztatta az ő lábait. És jöve egy másik és keserves könnyhullalással síratta tettét. És amikor haldoklott az Úr és nagy hangon kiálta, mondván: *Consummatum est! Beteljesedett!* — e kiáltástól szétfeszültek a «festett koporsók» és veszendő lelkek életre támadtak: a százados hívóvé lett, mondván: *Ez valóban Isten fia volt!* A lator bűnbánatot tartott, mondván: *Uram, emlékezz meg rólam, ha*

majdan országodba jösz! És a nép a mellét verve mondá: Az ő vére rajtunk és a mi fiainkon!...

Debout, les morts! Valami ily hangon szól az Úr a börtben az ő népéhez. Debout, les morts! Keljetek fel, halottak! A nagybört e lelki feltámadásnak az időszaka, a bűnbánaté, az újjászületésé és a megigazulásé. És ezt sürgeti az Úr e börti időben mondván: Keljetek fel halottak! Qui habet aures audiendi, audiat! Akinek fülei vannak a halásra, az hallja meg!

II. Valahol a fronton halálos sebet kapott egy derék vitéz. Erbgraf Ferdinand v. Trauttmansdorffnak hívták. És Trauttmansdorf gróf a haldoklásában gyónni kívánt és egyesülni az ő Urával, Istenével. Szentáldozása után valami csendes, békés áhítatba merült. Egyszer csak kitért két lecsukott szemét és azt mondotta: Das ist das Leben! Ez az Élet! Mily gyönyörű halál ez és mily nagyszerű halál: haldoklani az Élet titkának birtokában. Das ist das Leben. Más valaki azt mondotta a szentáldozásról, hogy: Sie ist der Friede im Krieg, im Kampfe der Sieg, Hilfe in der Not, das Leben im Tod. A szentáldozás az egy darab béke a háborús viharban, győzelem a harcban, támasz az inségben és élet a halálban.

És a nagybört ebből a diadalmas Életből, az Élet titkából való táplálkozásnak az időszaka. Das ist das Leben. Das Leben im Tod. És ezt kínálja az Úr! Ut vitam habeant — hogy étellel birjanak: Ez az ő missziója az Oltáriszentségben. És aki eszi az ő testét és issza az ő véré, azzal ő életet közöl és annak élete *vagy*on.

Ó ha tudnád az Isten ajándékát, mondotta az Úr a szikemi nőnek és tudnád, ki az, ki neked mondja: Adj innom, talán te kértél volna tőle és élő vizet adott volna neked. Valami ily hangon szól az Úr e börtben az ő népéhez: Ó ha tudnátok az Isten ajándékát, két kézzel nyulnátok érte és keresnétek éjjel-nappal. Das ist das Leben. Das Leben im Tod. Ez az Élet. Élet a halálban. *Horváth Rezső.*

Budapesti országos központ. Március hó minden estéjén a szentséges áldás előtt szent József litániája mondatik el.

10-én, mint a hónap 2-ik vasárnapján az Oltáregyesület közös istentisztelete: 8 órakor szentmise közös szentáldozással, d. u. $\frac{1}{4}$ órakor szentbeszéd és ünnepélyes áldás.

11-én választmányi ülés, d. u. 4 órakor.

18-án terjesztőnöi ülés, d. u. 4 órakor.

*

Nagyheti szertartások az Örökimádás-templomban. Virágvasárnap reggel $\frac{3}{4}$ órakor barkaszentelés. Szentmisék 6, 7, 8, 9, 10, 11 és $\frac{1}{2}$ 12 órakor.

Nagyhétfőn: Szentmisék 6, 7, 8 és 9 órakor, d. u. $\frac{1}{4}$ órakor litánia és áldás.

Nagykedden: Szentmisék 6, 7, 8 és 9 óraker, d. u. $\frac{1}{46}$ óraker litánia és áldás.

Nagyszerdán: 7 óraker szentmise Szentségkítéttel, utána áldás, mely után a legméltóság. Oltáriszentség visszahelyeztetik a tabernákulumba; délután $\frac{1}{46}$ óraker gyászszolozsma; este 8 óraker a «Stabat» alatt gyónatás.

Nagysütörtökön: 8 óraker nagymise, utána a szokásos oltárfosztás. Utána a templom d. u. $\frac{1}{46}$ óráig zárva marad. $\frac{1}{46}$ óraker gyászszolozsma; este 8 óraker «Stabat».

Nagypénteken: 9 óraker szertartások; d. u. $\frac{1}{46}$ óraker gyászszolozsma, este 8 óraker szentbeszéd és «Stabat». Egész nap Szentségimádás a szentsírnál, melyre IX., Üllői-út 77. sz. a jelentkehetnek a férfiak és nők és az Eucharisztikus Gyermekszövetség tagjai. Virágokat és gyertyákat a szentsírra hálával fogadunk.

Nagyszombaton: 8 óraker szertartások; egész nap Szentségimádás; este 6 óraker feltámadás.

Husvétvasárnap: Minden órában szentmisék; 10 óraker nagymise.

*

Bőjti beszédek az Örökimádásban. Az Örökimádás-templomban a bőjti szentbeszédek minden hét szerdáján d. u. $\frac{1}{46}$ óraker, a nagyhéten pedig szerda helyett nagypénteken este 8 óraker tartatnak. E bőjti szentbeszédeket *P. Böle Kornél* domkosrendi atya tartja.

*

Választmányi ülés. A budapesti

országos központi Oltáregyesület választmányja mult hó 11-én tartott értekezletén oltáregyesületi belső ügyekkel foglalkozott. Jegyzőkönyvvezető előterjesztette a bibornok hercegprimásnak küldött azon öszszefoglaló kimutatást, mely a központi Oltáregyesületnek mult évi működését foglalja magában.

Ügyvezető-igazgató bemutatja dr. Lakatos Ottó minorita rendfőnök levelét, mely a központot az Aradi Oltáregyesület jubileumáról értesíti. A központ a vele kapcsolatban működő aradi Oltáregyesületet átiratban fogja üdvözölni.

Az értekezleten résztvettek: dr. Mészáros János prelátns, m. kir. udvari és várplebánus, ügyvezető-igazgató, özv. örgróf Pallavicini Edéné elnökő, a Mária Reparatrix zárda főnökője, mint társelnökő, Kiss Aladárné másodelnökő, herceg Hohenlohe Klodwigné, gróf Cziráký Lujza, özv. Heinrich Ferencné, Pálffy Anna grófnő v. tagok és Horváth Rezső szerkesztő, lelkész.

*

Beszélő számok a központi Oltáregyesület 1917. évi működéséről. A központi Oltáregyesület az elmúlt évben az anyaghiány és a tetemes áremelkedés dacára segélyt nyújtott összesen 112 szükölködő templomnak. Katonai intézmények rendelkezésére bocsájtott 5 tábóri hordozható oltárt.

A budapesti tagok létszáma 1560. A központtal összeköttetésben lévő más egyházmegyebeli oltáregyesületekből bejelentett új tagok száma

1425. Az Oltáregyesület törzskönyvében eddig elkönyvelt összes tagok száma 123,101.

Az Országos Oltáregyesület hivatalos közlönye: az Örökimádás havonta 3000 példányban fogy el.

A központi Oltáregyesület hadikórházában 651 beteg és sebesült katona nyert elhelyezést. Az eddig átpolt katonák száma 2118.

Az Eucharisztikus Gyermekszövetségbe beiratkozott Budapestről 521, a vidékről 2206 tag. A budapesti tagok létszáma 1028, a vidékieké 11,657.

Az Eucharisztikus Gyermekszövetség havi közlönye: a Jézusom Örömmé havonta 12.000 példányban forgott közkézben.

Az Oltáregyesület munkatermében mindennap más oltáregyesületi illetve kongregációs csoport által naponta munkaórák tartatnak. E munkaórákon konferenciák vannak szokásban. A pénteki főmunkaórán a konferencia-beszédet dr. Mészáros János prelátnak, m. kir. udvari és várplebános, ügyvezető igazgató mondja.

A Mária Reparatrix-zárdában, valamint az Oltáregyesület munkatermében az elmúlt év folyamán összesen 2558 drb egyházi ruha készült a pluvialeától le az egyszerű lavabokendőig.

A Mária Reparatrix-zárda által az Oltáregyesület házikápolnájában rendezett lelkigyakorlatokon az Oltáregyesület és a kongregációk tagjai közül résztvettek összesen 686-an. Tartatott ezenkívül 23 magán lelki-

gyakorlat és az Örökimádás-templomban két nyilvános lelkigyakorlat: egy az Oltáregyesületi tagok, egy pedig kizárólag férfiak számára.

A Mária-Reparatrix-zárdában készült ostyák száma az utolsó évben 646500-zal emelkedett és emelkedést mutat ama plebániák száma is, melyek ostyaszükségletüket a Reparatrix-zárdából látják el. 1917-ben 2,500,000 ostya készült a zárdában; a rendelők száma 370.

A zárdában mosatja templomi fehérneműkészletét 4 budapesti templom.

Az Örökimádás-templomban az év folyamán bemutatott szentmiseáldozatok száma: 2588, az ugyanott kiosztott szentáldozások száma pedig 86,228. — Az Örökimádásban szentmisék mondatnak a következő órákban: Köznapokon reggel 6, 7, 8 és 9 órákor, vasár- és ünnepnapon ezenkívül 10, 11 és 1/2 12 órákor.

Szentbeszédet tartatnak minden vasár-és ünnepnap d. e. 9 órákor a diákok, d. u. 1/4 órákor a népszámára. Május havában mindennap van májusi szentbeszéd, a nagyobbjtn pedig minden szerdán bõjti szentbeszéd.

Egész esztendőben minden csütörtökön este 7-tõl 8-ig háborús imaóra tartatik szentbeszédrel és imádással.

A litániák mindennap d. u. 1/4 órákor vannak.

Az Oltáregyesület havi közös istentiszteletét minden hó 2. vasárnapján tartja. Ilyenkor reggel 8 órákor szentmise van közös szentáldo-

zással, délután pedig szentbeszéd ünnepélyes litániával és áldással.

Az Oltáregyesület, valamint a Virgo Reparatrix-kongregáció tagjai csoportokra osztva tartják vasárnaponként szentségimádásukat. Ugyanezt teszik az Eucharisztikus Gyermekszövetség tagjai és pedig a leányok a hónap első és harmadik, a fiúk pedig a hó második és negyedik vasárnapján tartanak imádásórát.

A rendes istentiszteleteken kívül a következő ájtatosságok tartatnak az Örökimádás-templomban:

Január hónapban «Engesztelő kilenced», melynek folyamán mindennap d. e. 9 órakor ünnepélyes szentmise, d. u. pedig a szokott időben szentbeszéd és áldás van.

Farsang három utolsó napján ú. n. Negyvenórai Szentségimádás van, mely alkalommal a déleesti ájtatosságot mindannyiszor szentbeszéd előzi meg, a záró ájtatosság alkalmával pedig ünnepélyes körmenet tartatik.

Úrnapján veszi kezdetét az Örökimádás-templomban az Eucharisztikus Triduum, melynek célja a gyakori szentáldozás terjesztése. A Triduumot az Örökimádás-templom ünnepélyes Úrnap körmenete fejezi be.

*

Az Aradi Oltáregyesület nagy napja. Minden zaj nélkül, a komoly munkát jellemző csendben dolgozik az aradi Oltáregyesület, mint ahogy a méhek dolgoznak. És e csendes munkálkodás közben az Aradi Ol-

táregyesület fölött kerek tíz esztendő mult el. E tíz esztendő alatt az Oltáregyesület Arad szociális és hitéletének számottevő tényezőjévé nőtte ki magát. Az aradi hitbuzgalmi és szociális katolikus egyesületek közvetve vagy közvetlenül mind az Oltáregyesületnek köszönhetik eredetüket. Az Oltáregyesület által rendezett és rendszeresített nagyszabású lelkigyakorlatok gyümölcse gyanánt a vallásos élet nagyszerű lendületet vett. És a tagok önmagukat fölülmulva buzgólkodnak a helybeli, valamint a környékbeli templomok segélyezésében.

Az aradi Oltáregyesület február hó 24-én a városháza tanácstermében tartott díszközgyűlés keretében ülte meg alapításának 10. évfordulóját. A központi Oltáregyesület a vele kapcsolatban működő jubiláló Oltáregyesületet megleghangú átiratban üdvözölte.

*

«Signum Laudis». Kaptuk a következő sorokat: «Tudatom, hogy az Örökimádás füzet által ismertem meg a gyakori szentáldozást és Jézus kegyelméből két év óta napi áldozó vagyok, amit Isten után csakis e füzetnek köszönhetek. E nehéz napokban egyedül a szentáldozás az, amiből vigaszt, türelmet, lelki erőt és lelki örömet meríték. Nem tudom kimondani, mily hálát érzek e füzet iránt». — Perenyéről hozta a pósta e sorokat, egy egyszerű, de gazdag léleknek e kedves vallomását. És az Örökimádás azzal a szent büszkeséggel írja lapjaira e

K, Atkári tagok 8.40 K, Karchnyák A. 3 K, Szabó J. 1 K, Gálszécsi tagok 20.60 K, Gellérti tagok 33 K, Lázár J.-né 2 K, Aigner G. és A. 2 K, Grössinger J.-né 3 K, Szlancsik L. 2 K, Molnár J. 2 K, Hellebronth J.-né 2 K, Ondrejovits L.-né 2 K, Wiener J.-né 2 K, Guba V.-né 2 K, Freiszmutz S. P. 2 K, Vincze M. 2 K, Mosell D. 1 K, Moracsik F. 1 K, Hoffmann F. 2 K, Haverla V. 3 K, Horváth E. 12 K, Horváth A. 4 K, Horváth E. 4 K, Hangácsi tagok 10 K, Tiszapüspöki tagok 14 K, Molnár J.-né 2 K, Gálffy G. terjesztő gyűjtése 14 K, Balonyi J. terjesztő gyűjtése 12 K, Laub J.-né terjesztő gyűjtése 21 K, Szilágyi L.-né terjesztő gyűjtése 7 K, Gervay L. terjesztő gyűjtése 17.48 K, Jungmayer M.-né terjesztő gyűjtése 8 K, özv. Stiepek P.-né terjesztő gyűjtése 18 K, Dominek S. és neje 50 f, Baráth J. 4 K, Veczkó J. 1 K, Eger főegyházmezei tagok 400 K, Holibiczky Gy.-né és Sill M.-né 4 K, Fuchs L. 2 K, Német J. 1 K, Muzslai tagok 20.58 K, Termes J.-né 2 K, Jászalsószentgyörgyi tagok 4 K, Kistapolcsányi tagok 287.44 K, Konkoly Mária 2 K, Táncos J.-né 3 K, Komjáti tagok 30 K, gróf Török H. 56 K, Dánis J.-né 1 K, Fries G. 1 K, Schwarzenberger M. 2 K, Mayer J. 1 K, Sinka V. 2 K, özv. gróf Wenckheim F.-né 50 K, Moldova B.-né 3.40 K, Negyedi tagok 16 K, Deméndi tagok 20 K, Kemencei tagok 159.92 K, Kadlitsek T. 3 K, Bencsik E. 2 K, Pannonhalmi tagok 6 K, Bársonyosi tagok 43.44 K, Szegedy G. 20 K, Nyirbaktai tagok 30 K, Kovács A. 2 K, Vámosmikolai tagok 50 K, Tópataki tagok 30 K, Ghyczy J. 15 K, Hegyessy F. 5 K, Görlich A. 2 K, Petes A.-né 5 K, Kárpáti J. 60 f, Dreitsik A.-né 1 K, Simon J. és neje 4 K, Rudniczai Simon E. 5 K, özv. Kucsera R.-né 6 K, Postl H.-né 2 K, özv. Révfy J.-né 1 K, Spisits E. 2 K, Grósz J. 40 f, Pogács A. 40 f, Nejedly V.-né 1 K, Eger főegyházmezei tagok 300 K, Tomasits A. 2 K, Szetivi J. 2 K, Jovanovits M.-né 1 K, Szinida P.-né 2 K, Ohnmacht A. 2 K, Perger S. 1 K, özv. Szeidler J.-né 1 K, Horánszky F.-né 4 K, özv. Kenecsy G.-né 2 K, Csebey J.-né 16 K, Kohányi J. 2 K, Kohányi J.-né 2 K, Kohányi M. 2 K, Józsa A. 2 K, Faragó L.-né 4 K, Szabó J.-né 5 K, Bussai tagok 33.70 K, Szombathelyi egyházmegyei tagok 86.86 K, Felsőatraki tagok 40 K, Loters A. 1 K, ucaji J.-né 2 K, Závory T. 2 K, Branyitzky J.-né 4 K, Branitzky A. 1 K, Ulsik A. 1 K, Gullás A. 1 K, Pikárszky J. 4 K, Pikárszky L. 4 K, Major J.-né 1 K, Beryó J.-né 50 f, Molnár Gy.-né 2 K, Szencz A. 1 K, Nagykáti tagok 8.40 K, Ipolyvárbói tagok 42 K, özv. Haasz Józsefné 5 K, dr. Haasz Aladár 2 K, Majer Stefána 2 K, Hubay Irén 2 K.

1918. január hóban befolyt adományok: Izabella főherceggasszony 140 K, Szakács Róza 1 K, Csiky M. 2 K, Szakács M. 1 K, Huszár E. 2 K, Nemcsányi Gy. 2 K, Vágfarkasdi tagok 33.84 K, Sek Helene 4 K, Sátorisz K.-né 60 f, Steinkugler E.-né 1 K, Töry Emilné 10 K, Streckay M. 2 K, Rothen A.-né 5 K, Humay T. 2 K, gróf Zichy K. 20 K, Messner Julianna 4 K, Szüts E. 4 K, Szüts A. 2 K, Zakalecky I. 3 K, özv. Mank L.-né 10 K, Szabó M. 2 K, Karchnyák A. 2 K, Klein A.-né 2 K, Huszár M.-né 10 K, Bánó J.-né 20 K, Haasz E. terjesztő gyűjtése 21 K, Kolonits R. 2 K, Eperjes gk. egyhmi. tagok 9.73 K, Tirna Ö. 2 K, Hermann A. 1 K, Szélémy G. 2 K, özv. örgróf Pallavicini E.-né 20 K, Kopreda A. 1 K, Nagy P. 50 f, Keserű K. 24 f, Mika F. 1 K, Ruber M. 1 K, Kovács M. 3 K, özv. Postl L.-né 2 K, Barát M.-né 10 K, Petz R. 2 K, Haas E. 1 K, Csonka A.-né 1 K, Pörnecei J.-né 60 f, Marjai K.-né 6 K, Novák E. 1 K, Dippay B. 1 K, Werner M. 2 K, Béke Gy. 2 K, Seiring E. 2 K, özv. Seiring F.-né 4 K, özv. Gerstenbrein J.-né 2 K, Krispek A. 2 K,

Postpischl E. 4 K, Ruzs I. 4 K, Vataj T. 1 K, Vataj G. 1 K, Sorler M. 1 K, Weidenge T. 3 K, Klement M. 4 K, Prehovszky K. 4 K, Prohovszky P. 4 K, Krausz A. 8 K, Gerstenbrein K. 4 K, Tóth P.-né 2 K, Postpischl H. 4 K, öz. Stiepek P.-né 6 K, Posztoczky J.-né 2 K, Eger főegyházmegyei tagok 600 K, Gyura J. 2 K, Kis V.-né 5 K, Szolgovits J. 2 K, báró Mannsdorff G.-né és családja 16 K, Binder K. 10 K, Várady E.-né 4 K, Gerstenbreinerné 100 K, Madaras J.-né 10 K, Blaskovits J. 11 K, Harsányi tagok 18.72 K, gróf Somssich B.-né 5 K, Kissitkei tagok 20 K, Gutai tagok 180 K, Siska M. és V. 2 K, Schmierer J. 3 K, Melczer A.-né 6 K, Molnár J. 30 f, Vidats R.-né 6 K, Geré P.-né 2 K, öz. gróf Széchényi J.-né 10 K, Jánki tagok 17 K, Kovácsréti tagok 10 K, Illés I. 1 K, Morutykó K. 1 K, Mihók M. 1 K, Prohászka J.-né 2 K, dr. Rimely K.-né 2 K, Mészoglád A. 2 K, Mészoglád E. 2 K, Kuncz S.-né 60 f, Boros F. 1 K, Takács A. 2 K, Csölle C. 3 K, Czinkel E. 40 f, Filács J. 2 K, Skala M. 2 K, Papp M. 1 K, gróf Bethlen J. 10 K, Latinovits R. 10 K, Welker J. 3 K, Molnár M. 2 K, Kraemer G.-né 20 K, Zöld M. 2 K, Mócsáryné 60 f, Nagysitkei tagok 6 K, gróf Pálffy A. 40 K, Stromszkyné és leánya 8 K, öz. Kőszeghy A.-né 2 K, öz. Kähler A.-né 8 K, Sas P.-né 6 K, Fehér A.-né 4 K, dr. Saitz L.-né 4 K, Rakamazi tagok 37.56 K, Eperjes gk. egyházmegyei tagok 12.96 K, Binder R. 2 K, Szombathely egyházmegyei tagok 336.17 K, Héregi tagok 20 K, öz. Szüts L.-né 2 K, Mészáros L.-né 2 K, Kovács M. 4 K, Boross J.-né 2 K, öz. Pálincás M.-né 2 K, Katura A.-né 24 f, Barna M. 6 K, Höniig F.-né 2 K, Bodnár A. 5 K, Kuthy J.-né 2 K, öz. Machat V.-né 2 K, Strausz A.-né 3 K, öz. Szevéra F.-né 2 K, Szevéra J.-né 2 K, Kuthy E. 2 K, Fink F. 2 K, Szabó M. 20 K, Kluzatsek R.-né terjesztő-gyűjtése 13 K, Csajkás M.-né 1 K, Bokor M. 2 K, Trenka J. 2 K, Szimó tagok 75 f, Börzsey D. 1 K, Pataky F. 5 K, Pataky F.-né 5 K, Eger főegyházmegyei tagok 400 K, Velicskó M.-né 2 K, Wohland J. 60 f, Wohland E. 60 f, Fejérvári C. 20 K, Hadviger M. 2 K, Wiessenberger J. 4 K, Tóth S. 40 f, Öz. báró Vay D.-né 10 K, Pichler S.-né 2 K, Wilhelm M.-né 2 K, Csizmadia M. 8 K, Szabó A. 2 K, Palotay M. 2 K, Nyúl M.-né 2 K, Nagykanizsai hívek 2 K, Dr. Bodnárné 2 K, Karl A. 2 K, Körmenyi tagok 200 K, Szalontai J.-né 2 K, Özvegy Horváth I.-né 2 K, Szabó J. 4.50 K, Torday Grail E. 1 K, Öz. Krizmanits V.-né 1 K, Végh V. 2 K, Bogisich J. 2 K, Borsódy T. 2 K, Szántó I. 2 K, Tóth I.-né 2 K, Tóth I. 2 K, Tóth P. 2 K, Tóth I. 2 K, Ormanecz B. 2 K, Szollár J.-né 2 K, Hermann M.-né 8 K, Szelley M. 20 K, Dr. Mészáros János prelátus ügyv.-igazg. által 506.28 K, Benkó S.-né 2 K, Strecker S. 6 K, Gróf Zelenski R.-né 5 K, öz. Balás J.-né 2 K, Csékuti tagok 22 K, Pál M. 1 K, Petróczy M. 1 K, Petróczy M.-né 1 K, Petróczy A. 1 K, Nemes K. és neje 4 K, Ballhási V. 1 K, Bodnár S. 1 K, Holló S. 1 K, Méráth K. 1 K, Reichl S. 1 K, Szalay J. 1 K, Száfránszky A. 1 K, Vass S. 2 K, Löffler E.-né 4 K, Löffler E. 2 K, Rimely K.-né 2 K, Dr. Mészner T.-né 6 K, Kócsy I.-né 20 K, Szobi tagok 42.51 K, Ott J.-né 6 K, Negyedi tagok 12 K, Omlód 78.40 K, Öz. Schillinger Gy.-né 10 K, Gálffy G. terj. gyűjtése 32 K, Laub J.-né terj. gyűjt. 15 K, Gervay L. terj. gyűjt. 24 K, Lafranko K.-né terj. gyűjt. 24 K, Tihanyi B.-né terj. gyűjt. 18 K, Pesthy Á.-né terj. gyűjt. 41 K, Knapp K. terj. gyűjt. 16 K, Kégl G. terj. gyűjt. 50 K, Czígler R. 1 K, öz. Varga S.-né 1 K, Raáb J. 2 K.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: **Horváth Rezső.**